

[Korsgaard.]

det fornødne. Var jeg spurgt og havde jeg svaret, ja, saa stod jeg naturligvis med et vist Ansvar, men naar man overhovedet ikke er spurgt, og naar det faktiske dog gerne skulde være, at en Regering, ogsaa naar den begaar Fejl, tager sit Ansvar, saa er det mig fuldkommen uforstaaeligt, at man i denne meget alvorlige Situation bruger den Slags Argumenter, som jeg hørte det ærede Medlem Hr. Rager bruge, men ham skal man nu ogsaa tilgive meget paa det Omraade.

Jeg forstaar i øvrigt meget vel, og jeg forstaar det ogsaa af mange andre Grunde, at det vilde have været saare ønskeligt, om vi havde faaet en Samlingsregering. Der sker i denne Tid meget, som efter mine Begreber er fuldkommen uforstaaeligt ud fra de Betragtninger, som næres af den Del af Samfundet, som jeg mener til en vis Grad at repræsentere. Jeg tror, at man i allerhøjeste Grad trænger til at have nogle fornuftige Mennesker fra anden Side at snakke med, og jeg synes virkelig, at denne Sag som saa mange andre opfordrer til, at den Tanke ikke opgives. For en Sikkerheds Skyld undlader jeg ikke at bemærke, at jeg føler mig overbevist om, at jeg ikke bliver en af de lykkelige, der kommer i dette i øvrigt saa glimrende Selskab.

Hartvig Frisch: Det, der har kaldt mig frem her paa Talerstolen, er de Ord, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu udtalte angaaende den alvorlige Baggrund. Jeg synes ikke, at disse Ord skal staa uimodsagt. Det ærede Medlem fremførte dem, som om det ærede Medlem i denne Sag havde et Privilegium over for os andre paa at fremhæve, hvor alvorlig Baggrunden er for vort Land. Dette Privilegium har det ærede Medlem som Medlem af det konservative Parti, der optræder i Dag paa den Maade, det gør, ikke. Det ærede Medlem burde have fulgt Forhandlingerne i Eftermiddags, hvordan det ærede Medlems Partis Ordfører har ført denne Sag over for den højtærede Handelsminister, og det ærede Medlem skulde have tænkt en lille Smule, før det ærede Medlem kom med Henvisninger til England og den engelske Opposition. For det, det konservative Parti i Dag er ude efter, taaler nemlig ingen Sammenligning med noget, der sker i det engelske Parlament.

Den Dagsorden, de Konservative i Øjeblikket stiller, indeholder i Slutningen Henstilling, om hvilke enhver ved, at den

højtærede Handelsminister allerede har udtalt sig i den Retning, hvori Henstillingerne gaar. Den første Del af Dagsordenen retter en Bebrejdelse mod den højtærede Handelsminister, men en Bebrejdelse, hvor Partiet maa være ganske klar over, at ligegyldigt hvor mange Dagsordener de stiller, kan det ærede Medlems Parti ikke forandre en eneste Tøddel i det.

Nu vel, hvorfor rejser jeg dette Spørgsmaal? Fordi det ærede Medlem nu har begyndt at tale om Parlamentarisme, anstillet Sammenligninger med England og talt om den alvorlige Baggrund. Hvad er det alvorligt talt, det ærede Medlems Parti virkelig sigter til? Hvis det ærede Medlems Partis Dagsorden gaar igennem, hvor er saa det ærede Medlem og hans Parti henne? Er det for at lave Karnevalslojer, at man stiller en saadan Dagsorden, eller er man rede til at tage de politiske Konsekvenser af den?

Og saa slutter det ærede Medlem med at tale om det rimelige, der kunde være i, at de ogsaa havde Del i Overvejelserne, og han taler om Tanken om en Samlingsregering, men er selv med til sammen med sit Parti at stille denne Forespørgsel paa et Tidspunkt, hvor vi alle ved, at den ordinære Rigsdagssamling skal begynde om en Uge, og alle ved, at der i denne ordinære Rigsdagsamling ved Finanslovdebatten bliver fuld Lejlighed for et hvilket som helst Medlem til at stille de Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, som man kan ønske besvaret. Hvorfor benytter Partiet ikke denne Lejlighed, som man har fuldt og aabent i den danske Rigsdag, og hvor Oppositionen kan fremføre, hvad den vil? Hvorfor søger man i en Krisesituation som denne og med denne alvorlige Baggrund at fremskynde en Forespørgsel og drive det hen i en politisk Retning, som man, naar det kommer til Stykket, ikke selv er parat til at tage Konsekvenserne af? Det er dette, jeg har villet pege paa, og det giver ikke det ærede Medlem nogen Bortrettigelse til at anstille Sammenligninger med det engelske Parlament. Der kender Oppositionen sit Ansvar bedre, end det ærede Medlem og det ærede Medlems Parti gør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen: Den ærede Ordfører for Forespørgerne gjorde gældende, at med Hensyn til Indkøbene maatte det være